

ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಅಲ್ಯೇಹಬ್ಜದ ದಿನ ಹೋಶಿಕದೆ ಮಂದಿನೇ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ದಾನಪ್ಪನ ದೇವು ಮೂಡ್ಲುಚ್ಚಕ್ಕೆ ಮೂಡಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಸವಾರಿ ಎದ್ದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಲೀಗಿ, ಭಾಂಡಪುಂಬಾಜಿನೊಂದಿಗೆ ಉಳಿಕೆನಬಾಣದೊಂದಿಗೆ ದೇವೆದ್ದು ಉಲ್ಲಾಸ ಹರಿಕಿಮನಿಗಳಿಗೆ ಭೇಟಕೊಟ್ಟು ನಂತರನೇ ಹೋಶಿಯಾಚೆಗಿನ ಉರುರುಕಡೆ ಹೋಗುವುದು ವಾಡಿಕಿತ್ತು. ದಾನಪ್ಪನ ದೇವು ಎಂಥ ಹೋಶಿಬಂದ್ರು

ದಾಟ ತನ್ನ ಹರಿಕಿ ಮನಿಗಳಿಗೆ ಭೇಟಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ತನ್ನಲ್ಲಿರಿಗೆ ಬರ ಹೋಶಿಗೆ ಹೋತ್ತು ಹಣ್ಣೆಶ್ವಿಗೆ ಪರಿದುತ್ತಿತ್ತು. ಭೇಟನೀಡಿದ ಪ್ರತಿ ಮನೆಗಳಿಗಂತೂ ಹೇಳಿಕ ಹುಸಿಯಾಗಿರುತ್ತಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಬಂಬಿಯಾದಕಿಗೆ ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿದ್ದ್ರಾಜಗ ಮಕ್ಕಳ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದು. ಗಂಡ ಸೇರುಹಾರದಕಿಗೆ ಗಂಡ ಸೇರಿರುತ್ತಿದ್ದ. ವರ ಸಿಗಲಾರದವ್ವಿಗೆ ಮದ್ದಿ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮನಿಯೊಳಗ ಕಾಡಿಕಿಪಾಡಿಕಿ ಇದ್ದುಂತು ಮನಿ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.